

El rapte d'Isabel

Núria Carrera i Molas, Beget

1.(...) tres fa - drins de la va - len - to - na, bai - xen l'Em - por - dà,
2.(Con)ne són a - llà, les por - tes són clo - ses; tot tus - tant, tus - tant,
5 3.Tot tus - tant, tus - tant, les por - tes se n'o - bren. Si l'en-c(ua)n-tren sola,

ro - bar u - na mi - nyo - na, ai, ro - bar u - na mi - nyo - na.
les por - tes se n'o - bren, ai, les por - tes se n'o - bren.
sola qu(e)es pen - ti - na - va, ai, sola qu(e)es pen - ti - na - va.

La pinteta és d'or, l'escarpidor és de plata.
-Diries, Isabel, teu pare i la te(u) mare?
-N'han anat l'Urgell, m'hi hauran casada,
i amb un ve(i), ve(i)ot, no el vu(i) ni m'agrada.
-Diries, Isabel, si en vo(l)s ser robada?
-Robada en vu(i) ser jo, si el lladre m'agrada,
-Sota del balcó voràs la cavalcada,
són trenta de peu; de cavall, coranta.
Sobre un xivall blanc si la n'han muntada,
i amb un manteu blanc la n'han abrigada.
(Con) són un tros enllà, (en)c(ue)ntren el seu pare:
-I unt aneu, minyons, amb aquesta dama?
-Qui baix l'Empordà, ens (a) l'han regalada.
Un tros més enllà, enc(ue)ntren la seu mare,
-Un vas, Isabel, un vas, desgraciada?
-I amb aquests minyons, que m'hi han robada!
-Baixa, baixa, Bel, tornem-se'n a casa.
Respon un dels criats: -Bé en serà gordada.
En un tros més enllà, la Bel sospirava:
-Què en sospires, Bel, què en sospires ara?
-Tinc que sospirar la vida de casa;
per dinar capons, per sopar pollastres.
I a casa el bon vi, i de la bona aigua.
-No en sospiris, Bel, mateix serà a casa;
per dinar algun ai, sopar una ceba agra.
(Con) no en tin(d)ràs vi, n'hauràs de beure aiga,
de casa a la font n'hi ha una diada;
de la font a casa n'hi compten una altra.